

Ieškovas, jungiantis didelę kitų Prancūzijos telekomunikacijų operatorių, tiesioginių „France Télécom“ konkurentų, dalį, mano, kad jis turi teisę kreiptis dėl šio straipsnio panaikinimo. Grįsdamas savo ieškinį, ieškovas visų pirma tvirtina, kad manydama, kad ji negalėjo įvertinti dėl Prancūzijos valstybės netinkamų veiksmų ir pranešimų „France Télécom“ įgyto pranašumo, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Be to, Komisija pažeidė proporcingumo principą, nes rinkai ir poveikiui konkurencijai būtų mažiau pakenkta, jei ir mažesnė nei tikroji paskolos vertė būtų buvusi gražinta, nei visiškai nenumačius tokio gražinimo. Pagal toliau ieškovo pateiktus argumentus bet kuriuo atveju Komisija neprivalėjo tiksliai įvertinti pagalbos sumos.

Ieškovas taip pat teigia, kad Komisija nesilaikė nusistovėjusių teismų praktikos, kuri leidžia nukrypti nuo pareigos gražinti neteisėtą pagalbą tik išimtinėmis aplinkybėmis arba dėl absoliutaus negalimumo. Ieškovas taip pat teigia, kad Komisija klaidingai konstatavo, kad pagalbos gražinimas pažeistų teises į gynybą bei teisėtą lūkesčių principą.

Ieškovas teigia, kad nepateikdama tretiesiems asmenims, įskaitant ir ieškovą, tam tikrų Prancūzijos pateiktų ekspertų išvadų, kurie priimanant sprendimą suvaidino pagrindinį vaidmenį, Komisija pažeidė skaidrumo principą.

Taip pat ieškovas mano, kad nepaisydama savo pačios gairėse dėl pagalbos restruktūrizavimui nustatytų suvaržymų, Komisija pažeidė procedūrą. Be to, ieškovo nuomone, pripažinus pagalbą nesuderinama, tačiau nepareikalavus jos gražinimo, buvo piktnaudžiauta įgaliojimais. Galiausiai, ieškovas teigia, jog buvo pažeista pareiga motyvuoti.

CAMAR S.r.l. 2004 m. lapkričio 22 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Proceso kalba: italų)

2004 m. lapkričio 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas CAMAR S.r.l., atstovaujamos advokatų Wilma Viscardini, Simonetta Donà ir Mariano Paolin, ieškinys Europos Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Komisijos atsisakymą, pareikštą žemės ūkio generalinio direktoriaus 2004 m. rugsėjo 10 d. laišku (prot. D(2004) 29695 A/25707), gautą 2004 m. rugsėjo 20 d;
- nurodyti vykdyti Pirmosios instancijos teismo 2000 m. birželio 8 d. sprendimo, priimto sujungtose bylose T-79/96, T-260/97 ir T-117/98, rezoliucinės dalies 1 punktą;
- nurodyti Komisijai vykdyti šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą išmokant tos dokumentų, kuriuos Komisija turėjo išduoti pagal minėtą sprendimą ir kurių ji visgi neišdavė, vertės piniginių ekvivalentą, lygų 5.065.600 eurų arba kitai Pirmosios instancijos teismo nustatyta sumai, padidintai dėl perkainojimo bei palūkanų, kurių dydį nustatys Pirmosios instancijos teismas, skaičiuojant nuo 2000 m. birželio 8 d. iki šių sumų sumokėjimo;
- nurodyti Komisijai atlyginti Pirmosios instancijos teismo nešališkai nustatytą moralinę žalą, kurią patyrė ieškovo akcininkai dėl 2000 m. birželio 8 d. sprendimo nevykdymo;
- priteisti iš Komisijos su šiuo ieškiniu susijusias bylinėjimosi išlaidas ir honorarus.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas savo teisinius pagrindus ieškovas tvirtina, kad Komisijos, kuri ne tik nepriėmė jokios konkrečios priemonės, bet ir nepasiūlė CAMAR jokių adekvačių priemonių, kad būtų vykdomas byloje T-79/96 priimtas sprendimas, neveikimas (kuris tęsiasi nuo 2000 m. birželio 8 d.) ir jos aiškus 2004 m. rugsėjo 10 d. laišku pateiktas atsisakymas vykdyti minėtą sprendimą šiurkščiai pažeidžia EB sutarties 233 straipsnį.

Kadangi nebeįmanoma išduoti dokumentų, kuriuos Komisija turėjo pateikti ieškovui vykdamą šį sprendimą, atsižvelgiant į tai, kad bananų iš trečiųjų šalių importas nebevyks pagal tarifines kvotas, o bus visiškai liberalizuotas, CAMAR prašo piniginių kompensacijos, kuri pagal nusistovėjusią teismų praktiką yra leistina, kai nebeįmanoma vykdyti sprendimo kita specifine forma.

Be to, ieškovas prašo teisingai atlyginti moralinę žalą, kurią jis patyrė dėl to, kad nebuvo vykdomas 2000 m. birželio 8 d. sprendimas. Galiausiai, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, ši aplinkybė pati savaime yra pagrindas atlyginti nuostolius, kadangi ji pažeidžia teisėtą lūkesčių principą. Šioje byloje teisėtą lūkesčių principą dar labiau pažeidžia tai, kad Komisija savo 2003 m. gegužės 20 d. laišku CAMAR leido tikėtis, jog vykdys sprendimą, tačiau dabar šis laiškas yra atšauktas.